

VIII

СТОИ РИБАРЪТЪ на брѣга
и дълго гледа въ дълбинитѣ,
каточе дири кжтъ въ водитѣ
да хвърли своята тѣга . . .

Адриатикъ!
Подъ ведрия безкрай на небесата
ти пакъ шумишъ,
ту нѣженъ,
ту суровъ,
и стариятъ рибаръ е пакъ на риболовъ
съ две живи рани отъ войната!